

brica Indústries Murtra, i que, com sigui que ja l'ha produïda altres vegades aquesta mateixa denúncia i s'ha comprovat que no era justificada, s'acorda l'enterado i que informin.

A proposta del senyor Marimón, que, vist l'escrit de l'empresa Cinaes resulta que no ha de pagar l'arbitri de vigilància, ja que amb més motiu l'haurien de pagar els bars, tavernes i cafès. S'acorda per unanimitat conforme a la proposta; i finalment, a l'escrit presentat pel senyor President de l'Audiència, es pren l'acord de passar a la Comissió per al seu estudi.

Acabada l'ordre del dia, l'Alcalde, en veu baixa i tremolosa, pròpia de qui intenta cometre una mala acció, llegeix (sí, senyors llegeix) ço que li ha escrit el seu secretari, En Rosell de les plaques; perquè aquest Alcalde ni de parlar no sap. I, saben què diu? Que tenint en compte que ell i En Rosell han decretat que el càrrec de Secretari de l'Ajuntament és incompatible amb un altre que en té En Claudi de Boèt, han decretat (sempre l'Alcalde i En Rosell) que el secretari de l'Ajuntament ha d'ésser destituït avui mateix i que avui mateix també s'ha d'acordar convocar concurs a fi de proveir en propietat el càrrec que ha de deixar vacant l'actual secretari de l'Ajuntament, senyor Boèt.

No cal dir que aital monstruositat legal sols pot sortir del cervell aigualit d'En Rosell i tenir cabuda en el cap malalt de l'alcalde, senyor Camillo; i per tal motiu el conseller representant de la minoria demana les proves, els documents, els preceptes legals en que s'apoya l'Alcalde i no n'hi donen cap. Sols diu l'Alcalde que En Rosell ja ho ha estudiat bé i que no pot fallar.

Senyor Alcalde: ¿Per què no prova d'anar a Can Casaca, a veure si es pot repetir el miracle de *Sant Pençaràs*? Al seu company, el Pare Aubanell, li va provar molt, i com que vostè també pateix...

Resumint: el tinent d'Alcalde substituït, don Josep Marimón, posà de relleu l'importància de l'acord que anaven a pendre; la manca de proves per a jutjar, les derivacions legals i la responsabilitat en que incorrien els senyors que votessin aital acord, inclús en l'ordre econòmic i subsidiàriament, i els senyors Prades i Gibert callaren. I quan l'Alcalde en to descompost demana perquè es voti, els dos senyors esmentats convingueren que valdria més que restés sobre la taula, tal com havia demanat el senyor Marimón.

Passat el tro fort sense derivacions i amb el corresponent mal humor de l'Alcalde i la cua entre cames del seu secretari particular, es va parlar d'unes coses més sense gran importància.

I, ara, fins una altra temptativa que ja sabem que va rumiant aquell que llançaren de Sentmenat.

En onze de gener de 1924 el senyor de Riba signava, juntament amb els altres diputats de la Mandomunitat de Catalunya, un document entre quals paràgrafs n'hi ha un que diu: "Declarem i prometem igualment que jamai intervindrem en la Governació de les Diputacions i de la Mancomunitat de Catalunya, mentre aquestes corporacions no siguin constituïdes per mitjà d'elecció popular".

L'amo de La Unió Liberal

En el deliri del seu somni de grandeses, el *Vicepresidente de la Diputació Provincial*, don Santiago de Riba i de Espanya, diu també, en les poques tertúlies que freqüenta a Barcelona, que ell és l'amo de La Unió Liberal de Granollers.

Aquest home funest no té cura. Les ambicions desmesurades que sent i els desitjos d'arribar a la categoria de figura representativa per a així poder *medrar* més i més bé, l'han de portar forçosament pel camí del descrèdit. Vegi's, sino, el gran sou que li dóna la Confederació Hidrogràfica del Pireneu Oriental, que sols té, com única raó d'existència, el càrrec polític que li donà el Govern de la segona Dictadura que presideix el general Berenguer.

Doncs, com diem, En de Riba es titula l'amo de La Unió Liberal. I, saben per què? Perquè a la Junta hi té de representant seu un sabater rabiós, el sabater coix de la Plaça. Aquest sol individu, que d'una manera descarada treballa per *Can Santiago*, unit a dos o tres d'altres companys de causa i de Junta que es mouen amb més *disimulo*, són prou perquè el vanitós de don Santiago parli a Barcelona de que ell és l'amo de la millor i primera societat política que té Granollers.

La sort que tot això que ell explica són *sueños de una noche de verano*; que, si no, ai de nosaltres! Pobre Granollers i pobres idees liberals en mans d'En de Riba!

Caldrà saber ben prompte, puix el dia 14 del mes vinent hauran d'haver-hi eleccions; caldrà saber, repetim, la fil·liació política de cada un dels integrants de la Junta de govern de La Unió Liberal. La claredat ha d'ésser primer que tot; i convindrà saber com es classifiquen aquest conglomerat d'homes que formen la Junta i que al crit injustificat d'un anti...—que sempre és una negació,—els portaren al lloc que ocupen gent de les més oposades tendències polítiques i socials.

Si a La Unió Liberal ha de manar-hi En Santiago de Riba i amb ell la Lliga Regionalista, haurem de fer una cosa; i si la nostra primera entitat liberal i política ha d'ésser dirigida per homes de reconeguts sentiments i idees liberals, als quals guien solament nobles propòsits de superació i grandesa dels principis pels quals fou fundat aquest casal, caldrà fer-ne una altra. La Unió Liberal han de governar-la els vertaders homes d'esquerra; els mixtificats hi sobren.

X.

NOTICIES

El pantà de l'Abancó

Nostre prec ha estat atès. La petició que fèiem en un dels primers números de LLUITA, relacionat amb la honorable resolució de l'expedient instruït en temps del Govern de la primera dictadura per a la construcció del Pantà de l'Abancó, va tenir ressò en les altures, ja que en la reunió tinguda per la Confederació Sindical Hidrogràfica del Pireneu Oriental el dia 20 de novembre, es prengué l'acord de sotmetre a informació pública, mitjansant la publicació a la «Gaceta» de Madrid, el projecte del dit Pantà tal com estava projectat abans d'encarregar-se del Govern el general Berenguer. Aquest projecte, en convertir-se en realitat, ha de reportar indiscutiblement grans avantatges i molts beneficis a tota aquesta comarca; per quin motiu no-

saltres, tots els bons vallesans, hem d'aplaudir aital millora, encara que s'hagués projectats en temps del Govern d'en Primo de Rivera.

Les coses ben fetes s'han d'aprovar sempre.

El mercat

El mercat del dijous darrer va veure's molt concorregut. Els ous baixaren de preu, essent moltes i importants les transaccions que es feien d'aquesta mercaderia, tan necessària en aqueixos temps. L'Ajuntament recaudà en concepte d'arbitris, la respectable quantitat de 1,239.25 pessetes.

Amb aquestes recaudacions que paguen els forasters, bé prou poden fer els ulls grossos en el Malader i consentir que els de la *botifarra negra medrin* a expenses de la ciutat.

Usurpació de nom

La Premsa de Madrid ha donat la nota telegràfica de la condemna recaiguda com a conseqüència d'una sentència del Tribunal Suprem per usurpació de nom. Hom ha recollit el rumor que per aqueixa mena de delictes que amb *molt bona fe* es cometien amb freqüència usurpant el nom d'altri, pot dar-se el cas de que el Jutjat de Granollers es vegi precisat a instruir sumari a un conegut tender, que viu a la carretera, qui a l'ensems que tender ocupa un càrrec de Junta en una entitat obrera i vol gaudir d'una doble personalitat vorejant el Codi Penal.

L'home de les dugues cares

El marxant de la Diputació, com anomenen els pagesos de la contrada que els dijous van a La Guatlla al diputat de l'Institut de Sant Isidre, té —com tots sabem— dugues cares: la del catalanisme *enragé*, i la de representant del Govern de la segona Dictadura. La primera, per a us diari, se la posa quan vol cridar *tot per Catalunya*; i l'altra sols l'usa en els solemniats moments que puja les escales de Capitanía per a saludar l'Infant don Carles de Borbó, o quan les *sublims patums*, representants de les *forces vives*, el deleguen per a trameire els acords (?) que prengueren aquells encopetats senyorassos que, per no representar res ni ningú, es diuen representants de les *forces vives*.

Relacionat amb la doble personalitat d'aquest cavaller de la *guarderia palouana*, s'han rebut en aquesta Redacció les dugues targetes següents:

JAUME DE RIBA
ADVOCAT

Santiago de Riba y de España
Vicepresidente de la Diputación de Barcelona

Transcrivim les dugues targetes perquè *nuestro amable lector* esculleixi. No cal dir que en aquesta casa, i amb nosaltres la gran majoria de Granollers, no en volem cap. D'aquest ciutadà no ens fa gràcia ni el nom. I, quan el rífin, no comprarem cap bitllet. ¿On el posaríem, senyor Déu nostre, un tan empaquetat senyor, encara que en confiança hom l'anomeni *el marxant*?

Impremta Garrell : Granollers